

בָּאָרִיִּתָּא, יִשְׁתֹּזְבוּ מִפְּלָא, וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ בְּגִלוֹתָא, וְלֹא
הִוְא דְּכַתֵּיב (ס"א אילו ישראל מנטרין אוֹרִיִּתָּא, אֲשַׁתֹּזְבוּ מִפְּלָא, וְלֹא אֲשַׁתַּבְּחוּ
בְּגִלוֹתָא בְּתַבִּיב (שמות ל"ב) חִרּוֹת עַל הַלְּחֹות, אֶל תְּקֻרִי חִרּוֹת אֶלְאָ
 חִרּוֹת. וְחִרּוֹת דָּא (אוקמהה) **בָּאָרִיִּתָּא אֲשַׁתַּבְּחָה**, אוֹרִיִּתָּא
 אֵיהִ חִילָּא דִימִינָא, כַּמָּה דָאת אָמֵר (דברים לג) מִימִינָו אֲשַׁתַּבְּחָה
 דָת לָמוֹ, וְשֶׁמְאָלָא אֲתַכְּלִיל בִּימִינָא, מִן דַעֲבִיד יִמְינָא
 שֶׁמְאָלָא, וְשֶׁמְאָלָא יִמְינָא, הָא אֵיהִ בְּאַילוֹ חִרּוֹב עַלְמָא.
תָּא חֹזִי, אַהֲרֹן יִמְינָא. לִיוֹא שֶׁמְאָלָא, קָרָח בְּעַי לְמַעַבְדָה
 חַלּוֹפָא דִימִינָא לְשֶׁמְאָלָא, בְּגִין כֵּה אֲתַעַבָשׂ. וְלֹא
 עוֹד אֶלְאָ דְאֲשַׁתַּבְּחָה בֵּיה לִישְׁנָא בִּישָׁא, וְאֲתַעַבָשׂ בְּכָלָא.
רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, שֶׁמְאָלָא אֲתַכְּלִיל תְּדִיר בִּימִינָא, קָרָח
בְּעַא לְאַחֲלָפָא תְּקוֹנָא דְלַעַילָּא וְתַתָּא, בְּגִין כֵּה אֲתַאֲבִיד
מְעַילָּא וְתַתָּא.

וַיַּקְרַח קָרָח, מַאי וַיַּקְרַח. נִסְיָב עַיְטָא בִּישָׁא לְגַרְמִיהָ, כָּל
 דְרַדְף בְּתַר דְלָאו דִילִיה, אֵיהִ עַרְיק מִקְמִיהָ. וְלֹא
 עוֹד, אֶלְאָ מַה דָאִית בֵּיה אֲתַאֲבִיד מִגְיָה. קָרָח רַדִּיף בְּתַר
 דְלָאו דִילִיה, דִילִיה אֲבִיד, וְאַחֲרָא לֹא רַוּוח.
קָרָח אָזִיל בְמַחְלוֹקָת. מַאי מַחְלוֹקָת. פְלוֹגָתָא. פְלוֹגָתָא
 דְלַעַילָּא וְתַתָּא. וּמַאן דַבָּעִי לְאַפְלָגָא תְּקוֹנָא
 דְעַלְמָא, יַתַּאֲבִיד מִפְּלָהָהוּ עַלְמִין. מַחְלוֹקָת, פְלוֹגָתָא
 דְשַׁלּוּם. וּמַאן דַפְלִיג עַל שְׁלוּם, פְלִיג עַל שְׁמָא (דף קענ"ו ע"ב)

קדישא, בגין דשמא קדישא, שלום אקרוי.
 תא חזוי, לית עלמא קאים אלא על שלום, כד בראש
 קודשא בריך הוא עלמא, לא יכול לאתקיימא, עד
 דאתא ושרא עלייהו שלום. ומאי הוא. שפט, דאיתו
 שלמא דעתאי ותתאי, וכדין אתקאים עלמא. ומאן
 דפליג עלייה, יתאביד מעולם.

צפלח פליג על שפט, דהוה מקושש עצים. ומאן
 איונן עצים. איונן אילניין אחרניין (קנ"ז ע"א)
 כד אמרן. ואינון מלין (ס"א אילניין) דחול, וחול בקדש לא
 שרייא, (מפניו והלאה מילוי חול בשפט אסיר ודאי) דפליג על שלמא
 דעתמא.

רבי יוסי אמר, כתיב (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי תורה
 וגוי. אוריתא הוא שלום, דכתיב, (משל ג) וכל
 בתיבותיה שלום. וקורה אתה לאפגמא שלום דלעילא
 ותתא, בגין כה אתגעיש הוא מעילא ותתאה.

ויקומו לפני משה וגוי. הא קרא אוקמה חביריא. רבי
 שמעון אמר, קראי מועד קראי כתיב, חסר
 יוז, אמאי קראי. אלא הכי הוא, מלכotta דארעא בעין
 מלכotta דרקעיעא. ורוא דא, כל איונן כתרין עלאין,
 דשמא קדישא אתאחד בהו, כלחו זמיגין מאתר דאקרי
 קדש, הדא הוא דכתיב, (ויקרא כט) מקראי קדש. ואימת

(צ"ח) בְּשַׁעַת אֶמְועֵד זָמִין בְּעַלְמָא, כְּגֹונָא דְּאִינּוֹן בְּתְרֵין
עַלְאַין, דְּזָמִיגִין מִקְדָּשׁ עַלְאָה, הֲכִי גַּמִּי קָדְשׁ תְּפָתָא זָמִין
לְחִילּוֹי, לְאַעֲטָרָא וְלְאַעֲלָה לְהֹו.

קָדְשׁ עַלְאָה יְדִיעָא, קָדְשׁ תְּפָתָה חַכְמָת שְׁלָמָה, הֲכִי גַּמִּי
אַיִּהִי זָמִינָת לְכָל חִילָּה. וְאִינּוֹן חִילְּין כּוֹלָהוּ,
זָמִיגִין לְאַתְּעַטָּרָא בְּהָאִי קָדְשׁ תְּפָתָה, בְּזָמְנָא אֶמְועֵד
שְׁרִירִיא בְּעַלְמָא. וּכְגֹונָא דְּחִילָּה קִיִּימִין לְעַילָּא, הֲכִי
גַּמִּי קִיִּימִי מִמְּגַן דָּעַמָּא, כְּדוֹגָמָא דִּילָה לְתָתָא, וְעַל דָּא
אַקְרֵיון קְרָאִי מְועֵד. וּבְגִין דְּאַבּוֹן לְתָתָא, קְרָאִי מְועֵד
חִסְּר, (כְּגֹונָא דְּלָעַילָּא) אַבְּלָא בְּשָׁלִימָו יְתִיר אִינּוֹן.

אַנְשֵׁי שֵׁם וְדָאי, וְלֹא אַנְשֵׁי יְיָ. וְדָא הוּא רְזָא, בְּנַקְבּוֹ
שֵׁם יִמְתָּה, וְאַוקִימְנָא. וְעַל דָּא אַקְרֵי הַכָּא, אַנְשֵׁי
שֵׁם וְדָאי, כִּיּוֹן דִּמְسְטָרָא דְּגַבּוֹרָה קָא אַתִּין, אַנְשֵׁי שֵׁם
אִינּוֹן, הָא שְׁבָחָא דְּלָהּוֹן יְתִיר, אַבְּלָא אִינּוֹן נְטָלוֹ
לְגַרְמֵי הָנוּ. וְאַתְּאַחֲדוּ בְּמַחְלוֹקָת.

בָּקָר וַיּוֹדַע יְיָ אֶת אַשְׁר לוּ. אַמְּמָא בָּקָר, וְאַמְּמָא קָדוֹשׁ
וְלֹא טָהוֹר. אֶלָּא אִינּוֹן מִסְטָרָא דְּטָהוֹר קָא אַתִּין,
וְקָדוֹשׁ כְּהַנָּא. אָמֵר מֹשֶׁה, בָּקָר, דְּכָדִין פְּתָרָא דְּכְהַנָּא
אַתְּעַר בְּעַלְמָא, אֵי אַתָּוֹן כְּהַנִּי, הָא בָּקָר, פְּלָחוּ עֲבוֹדָה
דְּבָקָר, וּכְדִין וַיּוֹדַע יְיָ אֶת אַשְׁר לוּ וְאַתְּ הַקָּדוֹשׁ. אֶת
אַשְׁר לוּ סְתָם, דָּא לִיוֹאִי. וְאַתְּ הַקָּדוֹשׁ, דָּא כְּהַנָּא, כְּדִין

והקריב אליו. וליית מאן דאבחן מלאה, אלא בקר, אי תתחזון לאשתארא בסטר דינא, בקר לא סביל לכוכו, דהא לאו ז מגניה הוा. ואי תתחזון לאשתארא בחסד, הא ז מגניה הוा, ותשתארון גביה, ויקבל לכוכו.

במה. בקטרת. דהא קטרת בעי לשושבינה, לאתקטרא על ידיה בכלל, ולאתקטרא. מאן שושבינה. דא בהנא. ובגין כה, והיה האיש אשר יבחר כי הוा הקדוש, ולא הטהור. תריין דרגין אינון: קדוש. טהור. כהן, קדוש. לוי, טהור. ועל דא הקדוש כתיב.

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכלبشر. תא חז, משה ואהרן מסרו גרמייהו למיטה. במה, בגין דכתיב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות, רוחת כתיב, חסר וא"ו. ובגין כה אילנא דמוותא הוा, ובכל אחר נפילת אנפין לההוא אחר הווי. ועל דא אל אלהי, אל: הדא הוा דכתיב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום. אלהי הרוחות, דאייהו אחר צורא דגש망תין דעתלמא, וכל גש망תין תפון סלקין, ומתפונ אתיין. (נ"א תפון

אתחיזין)

רבי יהודה פתח, (איוב לד) שמעו חכמים מלאי ויודעים האזינו לי. האי קרא אליו אמרו. תא חז, מה כתיב (איוב לב) ובשלשת רעיו תורה אפו על אשר לא מצאו

מענה וגו'. דהא איבון הו אמְרִין מלין, ואיוב לא היה
אתבחים עליהו. מהכא אוֹלִיפָנָא, מאן דעתך לונחמא
לאבל, בעי לייסדא מלין בקדמיתא, (ד' קע"ז נ"א) דהא
חבריא דאיוב הו אמרי מלוי קשות, אבל לנוחמא ליה
לאו, בגין דבעי מלין דאייה יודיע עלייה, (באורה קשות)
וכדין יקבל עלייה דין, ויוציא למלכא קדיישא עלייה. מה
בתיב, (איוב לב) ואלייה חבה את איוב בדברים וגו'. דאודי
לברר לקודשא בריך הוא, וקבע עלייה דין דשמי.
תא חוי, כתיב (איוב לד) לבן אנשי לבב שמעו לי חיללה
לאל מרשע ושדי מעול. לבן אנשי לבב שמעו לי,
שלימין בכלא, לאבחן מלין. חיללה לאל מרשע, הדא
הוא דכתיב, (תהלים ז) ולא זעם בכל יום. ושדי מעול, הדא
סמייך לקלала דא, (ויה אוקמה) אל שדי. (איוב לד) כי פועל
אדם ישלם לו, הא בר נש איזיל בהאי עולם, ועבד
עבידתו וחתמי קמי מאריה, ההוא עובדא תליא עלייה,
לשלא ליה דין, הדא הוא דכתיב כי פועל אדם ישלם
לו, ההוא עובדא ישלם לו.

ועם כל דא, אם ישים אליו לבו, כיון דבר נש שני
לבייה ורעותיה לאתבא קמי מאריה, כדיין אל אלהי
הרוחות רוחו ונשנתו אליו יאוסף לאתצררא בצורך
דחיי, ולא שביק לנפשיה לביר, לאתדנא בדין אחרא.

רַבִּי יְוֹסֵי אמר, **הָאֵי מֶלֶה רְזֹא** (אחרא) **הַוָּא**, בְּדִינֵין טְמִירִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כי פועל אדם ישלם לו, לאתדנא בדיניה, ובאיינו עובדין דבר נש עבד בהאי עלמא, וסליק ליה לאתדנא בעובדו, ויתאבד מעולם, מה כתיב בתיריה, מי פקד עליו ארצתה וממי שם תבל פלה. מי פקד עליו ארצתה, דא הוא אחיה דפרק ליה. וממי שם תבל כלה, דבאני ביתא, ובני בניין עלמא, ותקונא נישובא. מה כתיב בתיריה, אם ישים אליו לבו. האי בר נש, דפקיד עלייה למני בניינה, בעי לכונא לבא רعروטה לגביה דההוא מיתה. מפאן, בר נש דאתה על ההיא אפתא, בגין שפירו ותיאובתא דיליה, הא בניין עלמא לא אתבני, דהא רעויטה ולבא לא אתבונן לגבי מיתה.

ובגין כה כתיב, אם ישים אליו לבו, ברعروטה דלבא דיכוין לגביה, כדיין רוחו ונשmetaו אליו יאסוף, ואתמשך גביה, לאתבונאה בהאי עלמא, מה כתיב בתיריה, יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב, יגוע כל בשר יחד, ההוא גופא יתבל בעפרא, וכל ההוא בשרא. והשתא, אדם על עפר ישוב, הא חדותותין דבניינה במלקדים, ויתוב על עפרא דבניינה בגופא אחרא, כמה דהוה בקדמתא. ועל דא, רוחא ונשmeta

בַּידֹּוי קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָנָא, וְחַיִס עַלְיָהוּ דְּבָנֵי נְשָׁא,
דְּלֹא יִתְּאַבְּדוּ מַהֲאֵי עַלְמָא, וְמַעַלְמָא אַחֲרָא, בְּגַין כֵּן
אֶל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.

(במדבר י"ז) **וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְחֵה אֶת הַמְּחַתָּה וְגוֹ.** רבי
חַיָּא פֶּתַח (משלי ט) **חַמַּת מֶלֶךְ מֶלֶאכִי מַות וְאִישׁ חַכְם**
יַכְפְּרֵה. בָּמָה אַית לְהוּ לְבָנֵי נְשָׁא. **לְאַסְטָמֵרָא מְחוּבֵיָהוּ,**
וְלִגְנְטָרָא עַזְבֵּיָהוּ, דְּהָא בְּכָמָה זָמְגִין עַלְמָא אַתְּדָן, וּבְכָל
יוֹמָא וַיּוֹמָא עַזְבֵּדִין בְּמַתְקָלָא סְלִיקָין, וּמַשְׁגִּיחִין עַלְיָהוּ
לְעַילָּא, וְאַכְתִּיבוּ קְמִיה. **וּכְדָע עַזְבֵּדִיָּהוּ דְּבָנֵי נְשָׁא,** לֹא
מַתְבִּשְׁרָנוּ קְמִי מַלְפָא, סְלִיקָין רַוְגָּזָא, וְדִינָא אַתְּעָר, הָדָא
הָוָא דְּכַתִּיבָּה חַמַּת מֶלֶךְ מֶלֶאכִי מַות, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא
וַיּוֹמָא בְּעֵי בָּר נְשָׁא לְאוֹזְדָּהָרָא מְחוּבּוֹי.

וְאִישׁ חַכְם יַכְפְּרֵה, בְּשַׁעַתָּא דְּמַאֲרִיהוֹן דְּדִינָין קִיִּימִין
עַל עַלְמָא, וַרְוְגָּזָא תְּלִי, **אֵי אַשְׁתַּכָּח בְּדָרָא זְפָה**
דְּרָשִׁים לְעַילָּא, קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוָא אַשְׁגָּח בֵּיה, **וְאַשְׁתַּכָּח**
רַוְגָּזָא. **לְמַלְפָא דְּאַתְּרָגָז עַל עַבְדּוֹי,** וְהָוָה תְּבֻעָה עַל
סְנִטִּירָא לְמַעְבָּד דִּינָא, אַדְהָכִי עַל רְחִימָא הַמַּלְפָא, וּקְם
קְמִיה, **כִּיּוֹן דְּחַמָּא לִיה מַלְפָא,** אַתְּבָהִירוּ אַגְּפּוֹי. **שָׁאָרִי**
הָוָא רְחִימָא דְּמַלְפָא לְאַשְׁתַּعַי בְּהַדִּיה, **וְמַלְפָא חַדי.**
לְבַתֵּר בְּדָא סְנִטִּירָא, **חֹזָא אַגְּפּוֹי דְּמַלְפָא חַדָּן,**
אַסְטָלָק וְאַזְיל לִיה, **וְלֹא עַבְדִּיד דִּינָא.** **וְכַדִּין,** **הָוָא**

רְחִימָא בְּעֵי לְמַלְכָּא עַל עֲבָדָיו, וּמַכְפֵּר לְהוּ. וּבְגִין כֵּה,
וְאִישׁ חָכָם יַכְפֹּרְנָה.

אוֹף הַכָּא, כִּד חָמָא מִשָּׁה דָּרוֹגָזָא הַוָּה (דף קענ"ז ע"ב) **תַּלְיִי**, מיד
וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אַהֲרֹן, בְּגִין דָּאִיהוּ שׁוֹשְׁבִינָא
דָּמְטְרוֹגִינִיתָא, וַקְטָרָת לֹא סְלִקָּא אֶלָּא בִּידָיו, דָּאִיהוּ אַסְגִּי
שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, וַקְשִׁיר קְשָׁרָא דְמַהִימָנָותָא. קְטָרָת, הָא
אוֹקְמוֹתָה, חְדוֹתָה דְעַילָּא וְתָתָא, קְשָׁוָרָא דְמַהִימָנָותָא,
סְלִיקָוּ דָרוֹגָזָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (משל בז) שְׁמָן וַקְטָרָת
יִשְׁמָח לִב, וּכְדִין וְאִישׁ חָכָם יַכְפֹּרְנָה, יַנְקִי וַיְדִכִּי לְהַהְיוֹא
רוֹגָזָא, וַרְחָמִין מַתְעָרִין.

רְבִי אַל עֹז (נ"א רבי אבא) אמר, (במדבר ד) **אֶל תִּכְרִיתוּ אֶת שְׁבָט**
מִשְׁפָחוֹת הַקְהָתִי מִתּוֹךְ הַלוּיִם, בְּגִין דָאִינְנוּ גַּזְעָא
וְשְׁרָשָׂא דְלִיּוֹאִי. זוֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחַיּוּ וְלֹא יִמּוֹתּוּ, דְבָעֵי
כְּהַנָּא לְאַתְקָנָא לְהוּ, דְאַפְּ עַל גַּב דְקָרִיבֵין אִינְנוּ
לְקוֹדֵשָׁא, לֹא יַעֲלוּן אֶלָּא בַתְקוֹנָא דְכַהֲנָא, דָהְוָא יַדַּע
סִימְנָא דִימְטוֹן לְגַבִּיהָ, וְלֹא יִתְיר. וּכְדָמְכְסִיא לְמַאֲגִי
קוֹדֵשָׁא, כְּדִין כְּסִינִיא אַחֲרָא שָׁרִי, וְאַסִּיר לֹזָן לְקַרְבָּא
לְמַחְמִי, דָהָא מַלְהָא בְּחַשָּׁאי לֹא אִית לְגַבִּיהָן, אֶלָּא
לְכַהֲנָא, (על דא) דְמַלְהָא דְלַהּוֹן וְעוּבָדָא דְלַהּוֹן בְּרֹזָא
וּבְחַשָּׁאי וְלִיּוֹאִי לְאַרְמָא קָלָא.

בְּגִין כֵּה פְּהַנִּי בְּחַשָּׁאי וּבְרֹזָא, וְעַל דָא אַסִּיר לֹזָן חַמְרָא,

דְּחַמֵּרָא לְאַרְמָא קָלָא, וְלְגָלָהָ רְזִין אֵיהֶן. בְּגִין כֵּךְ לִיוֹאֵי
אַתְּמַסְרוּ לְאַרְמָא קָלָא, דְּהָא בְּדִינָא אֲתָאָה, דִינָא
בְּאַתְּגַלְיִיא אֵיהֶן, וְלְפָרְסָמָא מֵהָ קְמִי פָּלָא. אֲבָל כְּהַנָּא,
כָּל מָלוֹי בְּרֹזָא וּבְחַשָּׁאִ, וְלֹאוּ בְּאַתְּגַלְיִיא (סִימְנָא דְּבָלָא שְׂמָאל
תְּהָא דּוֹחָה, וַיְמִין מִקְרַבָּתָה). בְּגִין דְּאֵיהֶן יְמִינָא (מִקְרָבָה), כֵּךְ דִינָין
שְׁרִיּוֹן בְּעַלְמָא מִסְטָרָא דְשְׁמָאָלָא, יְמִינָא יְהָא מִקְרָבָה,
וּבָמָה. בְּקַטְרָת, דְּאֵיהֶן בְּחַשָּׁאִ, בְּרֹזָא דְקִיק, וּפְנִימָה
מִפְלָא.

תָּא חַזִּי, כֵּךְ הָאֵי מִדְבָּחָא אַחֲרָא, שָׁאֵרִי לְאַתְּעָרָא
אַתְּעָרוֹתָא, כֵּךְ לֹא יְשַׁתְּחַווּ זְפָאִין, מִדְבָּחָא
פְּנִימָה אַתְּעָרָ לְגַבִּיהָ, וְקָאִים לְקַבְּלִיהָ, וְדִינָין מִשְׁתְּכָכִי.
וְעַל דָּא קְיִמָּא לְקַבְּלָ דָא, וּכְדִין דִינָא אַסְתָּלָק.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, (בְּמִדְבָּר ד') זֹאת עֲבוֹדָת בְּנֵי קָהָת בְּאַחַל
מָוֶעֶד קָדְשָׁה קָדְשִׁים, בְּשַׁעַת אַדְנָי קָהָת בְּטַלִּין
קָדְשָׁה קָדְשִׁים, כְּדִין אֲתִי כְּהַנָּא, וְחַפֵּי כָּלָא, עַד לֹא
יִקְרְבּוּן לְגַטְלָא לִיהֶן, וְלֹא הוּא חָמָן לְעַלְמִין מֵהָ דְּאִינּוֹן
גַּטְלִין, אֶלָּא כָּלָא בְּכֻסּוֹיָא מִפְּנֵיהֶן. כִּמְהָ דְּכַתִּיב, (בְּמִדְבָּר ד')
וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּגַסּוּעָה הַמְּתָבָה וְהַוְּרִידָה אֶת פְּרוֹכֶת
הַמִּסְףָּה. וּרֹוב כְּסֻוִיָּא דְמָאָגִי מִקְדָּשָׁא, תְּכִלָּת אֵיהֶן, בְּגִין
הַתְּכִלָּת הָא (קְבִ"ג ע"ב) אוֹקְמִיהָ וְאַתְּמָר. בַּתָּר דְּאַתְּכִסִּיאָ
כָּלָא, מִקְרָבִין בְּנֵי קָהָת דְּגַטְלִין, וְלֹא מִקְרָבִין אֶלָּא

בְּאַיִלּוֹן בְּדִים דָּנֶפְקֵין לְבָר. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (במדבר ד) וְכֹלֶה אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסֵּת אֶת הַקְדֵּשׁ וּגּוֹ, בְּגָסּוּעַ הַמְּחֻנָּה וְאַחֲרֵי כֵּן יָבֹא בְּנֵי קָהָת לְשִׁיאָת וּגּוֹ.

בְּגִין כֵּךְ קְטָרָת דָּאִיהִי פָּנִימָה, וְכֹל מַה הִי בְּרוֹא, לְכַהְנָא אַתְּמָסָר. וּעַל דָּא (במדבר ז) וַיַּקְרַב אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דָּבָר מֹשֶׁה וַיַּרְץ אֶל תֹּוךְ הַקְדֵּשׁ וַיִּתְּנוּ אֶת הַקְטָרָת, דָּאִיהִי פָּנִימָה, רֹזֵא דְכַהְנָא, כְּדִין וַיַּכְפֵּר עַל הָעָם וַיַּעֲמֹד בּוּין הַמִּתְּהִימָּה וּבּוּין הַחַיִּים, בּוּין אַילְנָא דְמוֹתָא, כְּדִין יָמִינָא קָרִיב דָּא בְּדָא, וַתַּעֲצֵר הַמִּגְפָּה, זְכָרָה חִילְקָא דְכַהְנָא, דְכַהְנָא אֵית לֵיה֒ חִילָּא לְעִילָּא, וְאֵית לֵיה֒ חִילָּא לְתַתָּא, וְהַוְאָ גְּרִים שֶׁלְמָא לְעִילָּא וְתַתָּא, וּבְכָל זְמָנָא, שֶׁמְאָלָא פֶּלֶח לְיָמִינָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיָּלוּוּ עַלְיָה וַיִּשְׂרַת וּמָה, וַיָּמִיבָא בְּשֶׁמְאָלָא מִשְׁתְּפָחִי בְּמִקְדֵּשׁ.

רַבִּי אַלְעֹזֶר הָוּה קָאִים קִמְיהִי דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבוֹהָה, אמר לֵיה֒, פְּתִיב (קהלת ט) רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ כָּל יָמִי חַיִּי הַבָּלָךְ. אמר לֵיה֒, פָּא חַזִּי, רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ (ס"א וְהַוָּה אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּתִיב (קהלת ט) רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ) דָּא הוּא רֹזֵא, דְבָעֵי בָּר נְשָׁה לְאַכְלָלָא חַיִּים בְּאַתְּרֵךְ, דָּא בְּלָא דָּא לֹא אַזְלָא. וּבָעֵי בָּר נְשָׁה לְאַכְלָלָא מִדָּת יוֹם בְּלִילָה, וּמִדָּת לִילָה בַּיּוֹם. וְדָא

הוּא רִיאָה חַיִים עִם אֲשֶׁר אָהָבָת מֵאַי טֻמָּא בְּגַיִן כִּי הִיא חָלָקָה בְּחַיִים, דְּחַיִים לֹא שְׁרָאוּ אֶלָּא עַל דָּא. וּבְעַמְלֵךְ אֲשֶׁר אַתָּה עִמָּל תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ, כַּמָּה דָּאָמָר (משלי ג) בְּכָל הַרְכִּיךְ דְּעָהוּ וְהָוָא יִשְׁרָאֵר אַרְחוֹתִיךְ.

וְתָא חַזִּי בְּכָל מְלוֹי דְּשְׁלָמָה מְלָכָא, בְּלָהו סְתִימַין לְגַו בְּחַכְמַתָּא, וְהַנִּי קְרָאֵי אַתְּחַזּוֹן דְּהוֹתָרָה רְצֹועָה, כַּמָּה דָכְתִיב בְּתְרִיהָ, (נו"א אָמָר לֵיהֶ רְבִי אַלְעָזָר בְּחַיבָה) בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה בַּיִן מְעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְגַו. הָאֵי קְרָא אֵית לְאַסְטְּפָלָא בְּיהָ, (קהלת ט) בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה, וּכְיַי שְׁלָמָה (דף קע"ח ע"א) דְּחַכְמַתָּא עַל אֶה בְּיהָ, יִתְיַיר עַל בְּכָל בְּנֵי עַלְמָא, אָמָר הַכִּי.

אַלְאָ (נו"א אָמָר לֵיהֶ) בְּכָל מְלוֹי דְּשְׁלָמָה מְלָכָא עַל רְזָא דְּחַכְמַתָּא אַתְּמָרוֹג. תָא חַזִּי, בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה, דָא הוּא דְבָעֵי בָר נְשׁ לְאַכְלָלָא שְׁמָאָלָא בִּימִינָא, וּכְלָמָה דְהָוָא עֲבֵיד, מְבָעֵי לֵיהֶ דָלָא יְהוֹן אַלְאָ בְּלִילָן בִּימִינָא. בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ, דָא שְׁמָאָלָא. לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ: דָא הוּא יְמִינָא, כַּמָּה דָאָת אָמָר (שמות טו) יְמִינָךְ יִי נְאָדָרִי בְּפַתְחָה. וּכְיַי דָבָר נְשׁ יְזִידָהָר דָכְל עֹזְבָדָוי יְהוֹן לְסִטְרָא דִימִינָא, וַיְכַלְיל שְׁמָאָלָא בִּימִינָא, בְּדִין קוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא שָׁאֵרִי בְּגִוּיָה בְּהָאֵי עַלְמָא, וַיְכַבְּשֵׁשׁ לֵיהֶ לְגִבְעָה לְהָוָא עַלְמָא דָאָתִי.

וְלֹא יִמֶּא בָּר נֶשׁ בְּשַׁעַתָּא דָאִתֵּנָא לְהַהְוָא עַלְמָא, כִּדִין
 אֲתַבָּע מִן מַלְכָא רְחַמִי, וְאַתְוֹב קְמִיה, אֲלֹא כִּי אֵין
 מִעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, בֶּתֶר דִּיסְתְּלָק בָּר נֶשׁ מַהְאֵי
 עַלְמָא, אֲלֹא אֵי בָּעֵי בָּר נֶשׁ, דַמְלָבָא קְדִישָׁא יְנַהֵיר לֵיה
 לְהַהְוָא עַלְמָא, וַיְתַן לֵיה חֹלְקָא לְעַלְמָא דָאִתָּי, יְשַׁתְּדָל
 בְּהָאֵי עַלְמָא, לְאַכְלָלָא עַזְבָּדוֹי בִּימִינָא, וְכָל עַזְבָּדוֹי יְהֻזָּן
 לְשָׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, דְקָא לְבָתָר בְּדִי תְּכִנִישׁ
 מַהְאֵי עַלְמָא, לְאַתְדָּנָא בְּדִינָא תְּקִיפָא, בְּדִינָא דְגִיהָנָם,
 לִית תִּמְןָ עִיטָא וְחַכְמָה וְסִכְלָתָנוּ לְאַשְׁתּוֹבָא מִן דִינָא.
 דָבָר אַחֲר כִּי אֵין מִעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל.
 בְּגִיהָנָם, אִית בֵּיה מַדּוֹרִין עַל מַדּוֹרִין. מַדּוֹרָא
 תִּתְהַא שָׁאָל. מַדּוֹרָא תִּתְהַא מִפְיה, אָבְדוֹן. וְדָא סְמִיקָה
 לְדָא. מִאן דְגַחִית לְשָׁאָל, יְדֻונָן לֵיה וּמִתְמָן יְצָפֵץ
 וְעוֹלָה. הָדָא הָוָא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹאֵל אַב) מַוְרִיד שָׁאָל וַיַּעַל.
 וּמִאן דְגַחִית לְאָבְדוֹן, תּו לֹא סְלִיק לְעַלְמִין.

מִאן דָאִית בֵּיה עַזְבָּדָא טָבָא, או דָאִיהו (ס"א אֵי טָבָא אִיהו)
 מָאֵרִי דְחוּשָׁבָנָא, הָא אָוָקְמוֹה דְבָכָל לִילִיא וְלִילִיא
 עַד לֹא יִשְׁפַּבָּב, וְעַד לֹא נָאִים, בָּעֵי בָּר נֶשׁ לְמַעַבָּד
 חַוִּשָׁבָנָא מַעַזְבָּדוֹי דְעַבָּד בֶּל הָהֵא יוֹמָא, וַיְתּוֹב מַנְיָהוֹ,
 וַיַּבְעֵי עַלְיָהוֹ רְחַמִי. מַאי טַעַמָא בְּהָהֵא שַׁעַתָּא. בְּגִין
 דְהָהֵא שַׁעַתָּא אִילְנָא דְמוֹתָא שָׁאֵרִי בְּעַלְמָא, וְכָל בְּנֵי

עלמא טעמין טעמא דמוֹתָא, וביעי בהיה שעתא
למעבד חושבנא מעובDOI, ווידי עלייהו, בגין דאייה
שעתא דמוֹתָא, ואילין אקרזן מארי דחוישבנא.

וכן מאן דאשׁתדל בדעת ובחכמה למנדע למאיריה, כד
יעברזן ליה לאסתכאה ולאסתקלא באינון חייבין
דאטרידז בגיינט, ובדרגא דשאול, וכלהו צווחין
מאיבונן דרגין, הויא לא ישטאַר תמן, ולא ישטאַ
ביבנ'יהו, ועל דא אין מעשה וחשבון וידעת וחכמה
בשאול, ולא ישטאַח אלא לעילא לעילא, באתר דכמה
בהורין ובויציגין, וכמה כסופין שאָרֶן ביה, וקודשא בריך
הוא אתי (ביה) (ס"א ותאייב ליה) לאשתעשעא עם שאר צדיקיא
די בגו עדען. זפהה חולקיהון דצדיקיא בהאי עלמא,
ובעלמא דאתה, עלייהו כתיב (תהלים קמ) אף צדיקים ידו
לשוך ישבו ישרים את פניך.

(במדבר י"ח) ועבד הלוּי הוּא את עבודת אלהֹל מועד וגוי. רבי
אבא פתח, (ישעה מ) היושב על חוג הארץ וגוי. תא
חוין, כד בעא קודשא בריך הוא למרי עלמא, סליק
ברשותא קמיה, וברא ליה באורייתא. (ס"א כד סליק ברשותא קמיה
קודשא בריך הוא למרי עלמא אסתכל באורייתא וברא ליה) ובה אשתקלאל.
הדא הוא דכתיב, (משל ח) בהכינו שמים שם אני. וכתיב
(משל ח) ואיהה אצלו אמון. זהה אויקמוה, אל תקרי אמון,
אל אומן.

כֵּד אָתִי לְמַבְּרִי אָדָם, וְהָא אֲתִמָּר, אָמָּרָה תֹּרֶה וְכֵי
לְמַגְּנָא אֲתִקְרִיאָת אָרְךָ אֲפִים וּרְבָּהָסָד. בְּהָהִיא
שְׁעַתָּא דְּנַפְּיק אָדָם לְעַלְמָא, הָוּה זַיְוּן פְּרַצּוֹפָא דִילְיָה
מַעַיְלָא וּמַתְּפָא, וְהָוּ דְּחָלִין מַגִּיה בֶּל בְּרִיּוֹן, וְאוֹקְמוֹה.
תָּא חֹזֵי, לֹא אֲתִקְיִים עַלְמָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים, עַד הָהִיא
שְׁעַתָּא דְּנַפְּקָא אָדָם בְּשַׁלְיָמוֹ דְכָלָא, וְאֲתִקְדָּשׁ יוֹמָא,
וְאֲתִתְקֹנוּ בְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְכָא, כִּדְין אֲשַׁתְּלִימָו עַלְיָא
וְתַתְּאִי, וְאֲשַׁתְּכָהּ חִדּוֹן בְּכָלָהוּ עַלְמִין.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְּבָעָא יוֹמָא לְאֲתִקְדָּשָׁא, הָוּ גְּפֻקִי
רוּחִיהוֹן דְּשִׁדְיָן לְאַתְּבָרִי גַּוְפָא דְּלָהּוֹן, וְאֲתִקְדָּשׁ
יוֹמָא, וְלֹא אַתְּבָרִיאוֹן, וְאֲשַׁתְּאָר עַלְמָא כִּמָּה דְּאֲתִפְגִּים
מַעֲבִידָתָא (דף קע"ח ע"ב) וְאַסְתָּחָר (ס"א ואחתשרה), כִּיּוֹן דְּאֲתִקְדָּשׁוּ
(עלמין) יִשְׂרָאֵל, וְאֲשַׁתְּלִימָיו בְּדַרְגֵּיהוֹן, וְאֲשַׁתְּכָהּ לִיוֹאֵי
בְּסֶטֶר שְׁמָאָלָא, כֵּד (ס"א בְּדִין) אֲשַׁתְּלִים הָהּוּא פְּגִימָא
דְּעַלְמָא, דְּמַסְטָר שְׁמָאָלָא.

וְעַל דָּא בְּעָאן לְאַתְּדָכָה לִיוֹאֵי, וּכְדִין כֵּלָא אַתְּבָלִיל
בְּיִמְינָא, וְעַלְמָא לֹא אֲתִפְגִּים, וּבְגִינַּן פֶּה בְּתִיבָּה,
וְעַבְדָּה הָלוֹי הָוּא. הָוּא אֲשָׁלִים לְסֶטֶר שְׁמָאָלָא. הָוּא
אֲשָׁלִים לְפָגִימָו דְּעַלְמָא. וְאַפִּילָו הָהּוּא סֶטֶר אֲצָפוֹן,
דְּאֲשַׁתְּאָר חִסְר בְּעַלְמָא, כֵּד בְּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
עַלְמָא. לִיוֹאֵה בְּאַרְוֹגָא אֲשָׁלִים לְכָלָא. מַאי בְּאַרְוֹגָא.

בָּהַהוּא מִטוֹלָא דְהוּוּ גְטָלִי בְמִשְׁכְנָא, אֲשֶׁתְלִים כֵל הַהוּא פְגִימָו עַל יִדְיהָ.

הוּא: **לְעַילָא לְשֻׁמָאלָא.** הַוָא: **אֲתַבְלִיל בִּימִינָא,** תָו הַוָא:
דָא עֲתִיקָא. (ס"א תָא חַזִי וּל"ג מִן תָו) **אַלְמָלִי דִינָא לֹא**
אֲשֶׁתְכָח בְעַלְמָא, **לֹא הָוּ יַדְעִי בְנִי נְשָׂא מִהִימְנוֹתָא**
עַלְמָה, **וְלֹא יִשְׁתְּדַלּוּן בְנִי נְשָׂא בָאָרוּתָא,** **וְלֹא יִתְקַיְימָו**
פְקוּדִי אָרוּתָא, **פּוֹלְחָנָא שְׁלִימְנוֹתָא דִישְׁתְּכָח בְעַלְמָא**
לְגַבְיִ מִלְכָא קְדִישָׁא, **מַאן עֲבִיד לִיה.** הַוִי אָוֶרֶת דָא
לִיוֹאָה.

וְתוֹ וְעַבְדֵ הַלְוִי הַוָא, כַמָה דָאת אָמֵר (דברים ד) **כִי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.** הַוָא **אֲשֶׁלִים שְׁלִימְנוֹתָא,** **לִמְיהָוִי כֵלָא חַד.**
הַוָא: **פְשִׁיטָא לְקַבְלָא לְפִנְסָת יִשְׂרָאֵל,** כַמָה דָאת אָמֵר,
(שיר השירים ב) **שְׁמַאלָו תְחַת לְרָאשִׁי,** **בְגִין לְחַבְרָא זָוָגָא**
כְחַדָא. **מַאן אַתְעַר רְחִימְנוֹתָא.** הַוִי אָוֶרֶת הַוָא. תָו הַוָא
כַמָה דָאת אָמֵר (ס"א תָו הַוָא דָא עֲתִיקָא בְמָה דָאת אָמֵר בַי יְיָ הָאֱלֹהִים)
(תהלים ק) **הָוָא עָשָׂנו וְלֹא אָנְחָנו עָמֹנו.** **בְגִין כֵה** הַוָא: **לְתַתָּא.**
הַוָא: **לְעַילָא.** הַוָא: **אַתְגַלְיִיא.** הַוָא סְתִים. הָוָא **אֱלֹהִים.**
רַבִי יִצְחָק אָמֵר, **זָמִין קָוִדְשָׁא בָרִיךְ הָוָא לְאַנְחָרָא**
לִסְיָהָרָא, **בְנַהּוֹרָא דְשִׁמְשָׁא.** **וּנְהֹרָא דְשִׁמְשָׁא יְהָא**
עַל חַד שְׁבַע זָמִינָן. הַדָא הַוָא **דְכַתִּיב,** (ישעיה ל) **וְהִיא אָורֶת**
הַלְבָנָה כָאָור הַחַמָה וְגַוּ. **וְכַתִּיב** (ישעיה ט) **לֹא יִבָא עַזְבָן**